

پهنگدانهوهی میژووی میرانی کورد له شیعری حاجی قادری کۆییدا

د. یه‌دوئلا په‌شبابدی

به‌شی زمان و ئه‌دهبی کوردی/توئیزینگه‌ی کوردستاناسی- زانکۆی کوردستان (سنه) /ئیران

پۆخته:

حاجی قادری کۆی (١٨٩٧-١٨١٧) وه‌کوو شاعیریکی نه‌ته‌وه‌یی و پۆشنییر له‌ نیو بازنه‌ی ئه‌دهبی کوردی له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌دا، گرنگایه‌تییه‌کی زۆری به‌ میژوو و وێژه و زانست داوه. له‌ نیوه‌ی دووه‌مه‌ی ته‌مه‌نی ئه‌دهبی و فیکریی خۆیدا ئاوپی له‌ زانیاران و میران و شاعیران و ناوداران کورد داوه‌ته‌وه و خاڵه‌ گرنگه‌کانی کارنامه‌یانی به‌ کورتی تۆمارکردووه. ئه‌م لی‌کۆئینه‌وه‌یه به‌ شی‌وازی وه‌سف‌ی‌شیکاری ده‌یه‌وه‌ی ئاماژه و لایه‌نه میژوویییه‌کانی په‌یوه‌ندیدار به‌ مائه‌میرانی کورده‌وه له‌ شیعری حاجی قادری لی‌کبداته‌وه و به‌ هه‌ڵینجان و ده‌رخستنی نموونه‌ شیعره‌کانی، ده‌ست بداته به‌راوردکارییه‌کی زانستی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یدا که له‌ سه‌رچاوه میژوویییه‌کانی وه‌کوو شه‌ره‌فنامه‌دا هاتووه. به‌و نیازهی بتوانی هه‌ندیک له‌ سه‌رچاوه‌کانی فیکر و هزری قوولی حاجی بدۆزیته‌وه. حاجی قادر جگه له‌ لایه‌نی ئه‌دهبی و هونه‌ری که یه‌ک‌یک له‌ په‌هه‌نده‌کانی شیعری ئه‌م شاعیره‌یه، بۆ هه‌ر بوارێک له‌ میژووی میران و تۆمارکردنی ناو و یادی شاعیران و گه‌وره‌ مرۆفانی کورد هه‌ول‌داوه و تایبه‌تمه‌ندییه‌کی گرنگی ئه‌و میر و شاعیر و ئه‌دیبانه‌ی تۆمارکردووه. له‌ گرنگترین ئاکامه‌کانی ئه‌م توئیزینه‌وه‌یه ده‌توانین په‌نجه بۆ ئه‌وه پابکیشین که کتییی شه‌ره‌فنامه‌ی به‌دلیسی و هه‌ندئ له‌ ده‌سنوسه‌کانی تر، له‌ که‌نار پۆژنامه و گۆفاری تورکی و ئه‌وروپیدا که له‌ ئه‌سته‌موول ده‌ستی که‌وتووه، سه‌رچاوه‌ی پۆشنییری و ئاگاداریی بوون و توانیویه‌تی زۆریک له‌ بارودۆخی سه‌رده‌م و ناوونیشانی میران له‌ شیعری خۆیدا به‌ چاویکی په‌خنه‌گرانه‌وه تۆماریکات.

په‌یفین سه‌ره‌کی: حاجی قادری کۆی، میژوو، میرانی کورد، میرانی کورد، شیکاریی به‌راوردکارانه.

۱- پېشه‌کي:

خویندنه‌وې به‌ره‌مې گشتی گه‌لېک، له‌گه‌ل دابوده‌ستور و یاسا و پړسا و پاشخوانی هزری و میژوویی نه‌و گه‌ل‌دا سیمایه‌کي به‌ربالوی نه‌و گه‌له‌مان پې‌دنه‌وینت. نه‌ده‌ب به‌تایه‌ت نه‌ده‌بی پېه‌ند به‌گه‌ل و نیشتمان (الأدب المترم/الأدب المتعهد) زیاتر نه‌م په‌نگ و بونه و مرده‌گریټ و زیده‌تر نه‌و نه‌رکه جېه‌جئ ده‌کات. له به‌ستی نه‌ده‌بی‌کي وده‌ادا ده‌توانین چاوېک بخشینین به‌سهر ده‌ورانگه‌لی میژوویی و هه‌وراز و نشیوگه‌لی رابردووی گه‌ل‌دا. له‌م چاو‌خشانده‌دا که‌ند و کۆسپ و به‌ره‌لست و کزی و گه‌شه‌ی گه‌ل و هۆز و نیشتمانمان بۆ روون ده‌بیته‌وه. له‌ پاش نه‌و روون بوونه‌وه‌یه بۆمان هه‌یه درسی عیبرت و مرېگرین و خاله‌ لاوازه‌کان بگوینه‌وه بۆ زیده‌کردنی خاله‌ به‌هیزه‌کان و که‌موکوړی و نات‌ه‌واوییه‌کانی پموتی شارستانیه‌ت و پراوپرپوونه‌وه‌ی گه‌ل و نیشتمان و له‌و پړگایه‌وه‌مایه‌ی هیز و ده‌سه‌لات و پېشکه‌وتنی زیاتر دابین بکه‌ین. ناوبانگ‌ده‌م‌کردنی حاجی قادر وه‌کوو شاعیری‌کي نیشتمانی پېشینیه‌کي دوورودریژی هه‌یه (پروانه: سه‌جادی، ۱۳۹۵: ۳۳۴).

حاجی قادری کۆی ئاوپنه‌یه‌کي فهره‌نگی و میژوویی و سیاسی و ته‌نانه‌ت ئابووری‌شی له‌سه‌ده‌ی نۆزده‌دا ئاماده‌ کردووه بۆمان. کاتی‌ک له‌م ئاوپنه‌دا رابردو و بارودوخ و ئاستی هزر و رۆشنیری و تیگه‌یشتنی گه‌ل سه‌یر ده‌که‌ین، په‌ی به‌ زیره‌کی و تیژیالی‌ی بیر و روانینی نه‌م شاعیره‌ ئاگایه‌ ده‌بین. شاعر له‌سه‌رده‌می حاجیدا بوو‌یوه‌چه‌کي بۆ به‌رگری له‌فه‌وتان و له‌ناوچوون (ه‌داد، ۲۰۰۴: ۱۵۲)؛ به‌هۆی نه‌وه‌ی که‌ ئمپراتووری عوسمانی برپاری کۆکرده‌وه و لابرده‌ی میرنشینه‌ کوردیه‌کانی دا، هه‌ستی کزی و که‌وتنه‌ په‌راوړنوه، بالی به‌سهر زمان و فهره‌نگ و نه‌ده‌بشدا کیشا.

حاجی قادر هه‌م وه‌کوو شاعیری‌کي نیشتمان‌په‌روم و کوردپه‌روم و هه‌م له‌چه‌شنی زانا و سیاسه‌توانی‌کي دلسۆز ده‌ناسریت (خه‌زنه‌دار، ۲۰۰۴: ۱۲۸/۴). حاجی قادر به‌رامبه‌ر به‌ داگیرکه‌ران هه‌لویستی‌کي روون و ئاشکرای هه‌بووه و داوای پیکه‌ینانی قه‌بارمیه‌کی دیار و بوونی‌کي راسته‌قینه‌ی کردووه (دلیر، ۱۹۹۸: ۱۸۷). به‌خویندنه‌وه‌ی شاعری حاجی جگه‌ له‌وانه‌ زۆر بابته‌ و لایه‌نی میژوویی و فهره‌نگی و نه‌ته‌وه‌ییمان بۆ روون ده‌بیته‌وه که‌ له‌ نیویاندا لایه‌نی میژوویی؛ به‌ میژووی میری و میژووی نه‌ده‌بشوه‌وه‌ دوو په‌هه‌ندی نه‌م بابته‌یه که‌ له‌م کورته‌ لی‌کۆلینه‌وه‌یدا ئاورپک له‌یه‌که‌میان ده‌دینه‌وه.

۱-۱. شروقه‌ی بابته‌ و پرسپاره‌ سه‌ره‌کیه‌کانی لی‌کۆلینه‌وه‌

له‌م وتارمه‌دا ده‌مانه‌وئ به‌ لی‌کۆلینه‌وه‌ و لی‌کده‌نه‌وه‌ی شیکارانه‌ له‌سه‌ر بڼه‌مای شیوازی ته‌وسیفی‌شیکاری ئاماژه‌ میژووییه‌کانی نیو شاعیره‌کانی حاجی قادر شروقه‌ بکه‌ین. بۆ نه‌م مه‌به‌سته‌ سه‌رته‌ به‌ خویندنه‌وه‌ی شاعیره‌کانی حاجی سه‌رجه‌م گه‌واه و شایه‌ته‌ شاعیرییه‌کانیمان هه‌لپنجاه‌ و ئینجا به‌ راځه‌ و به‌راوردکاری له‌گه‌ل داکه‌وتی

میژوویدا شروقه‌مان کردوون تا بزانی حاجی قادر له چ لایه‌نگه‌لیکه‌وه ئاوړی له میژووی میرانی کورد داوخته‌وه و چ تابییه‌تمه‌ندی و چ ږمه‌ندیکی بۆ گرنګ بووه. ته‌نانه‌ت بهو نیازهی به‌لکوو بتوانین هه‌ندی له سه‌رچاوه‌کانی ږوشنبیری و تیگه‌یشتنی حاجی له به‌ستی‌نی میژوودا بدۆزینه‌وه.

۱-۲. پېشینیه‌ی لی‌کۆلینه‌وه

لی‌کۆلینه‌وه و توێژینه‌وه سه‌بارت به‌ خودی حاجی قادری کۆبی و شیعری، وه‌ نه‌بی کارێکی تازه‌بابه‌ت و بی ږچه‌ بی‌ت. حاجی قادر لهو که‌سایه‌تی و کۆله‌که‌له‌ی ئەدمبی کوردیه‌ که له زۆر لایه‌ن و به‌ زۆر بۆنه‌وه ئاوړی لئ دراوخته‌وه و کتیب و وتار و لیدوان و بابه‌ت و تیزی له‌سه‌ر نووسراوه و هۆی سه‌رسوپمانی زۆر لیزان و لی‌کۆله‌ر له‌ جوغرافیای کوردستان و له‌ ناستی جیهانی‌شدا بووه. له‌ یه‌که‌م ږۆژنامه‌ی کوردیه‌یه‌وه (کوردستان-قا‌هیره‌) تا‌کوو ئیستاکه‌ش نموونه‌ شیعری و بابه‌تی سه‌بارت به‌ حاجی ږاژینه‌ری لایه‌ږه‌کان و کۆږ و کۆبوونه‌وه‌کان بووه. جگه‌ له‌ پېشه‌کییه‌کانی سه‌رجه‌م چاپه‌کانی دیوانه‌که‌ی و جگه‌ له‌ ئەوه‌ی له‌ کتیبه‌کانی میژووی ئەدمبدا سه‌بارت به‌ حاجی هاتووه، هه‌ندی کتیب و وتار له‌م بواردا شیاوی ئاماژن:

ږه‌نگه‌ وه‌کوو یه‌که‌مین بابه‌تی نووسراو سه‌بارت به‌ حاجی ئەو به‌شه‌ بی که‌ ږه‌فیق حیلمی له‌ کتیبه‌ به‌نرخه‌که‌ خۆی شیعری و ئەدمبیاتی کوردی‌دا نووسیویه‌ که‌ به‌رگی یه‌که‌می که‌ حاجی قادریش ده‌گریته‌وه له‌ سالی ۱۹۴۱ له‌ به‌غدا چاپ بووه. حیلمی به‌ «بولبولی نیشتمان‌په‌روم‌ری کورد» ناوزدی ده‌کات (حیلمی، ۲۰۱۰: ۸۷). به‌ ږای حیلمی هه‌وای نیشتمان‌په‌روم‌ری هه‌ر له‌ منالیه‌یه‌وه که‌تۆته‌ سه‌ر حاجی و به‌ هاوتای نامیق که‌مال شاعیری وه‌ته‌نپه‌روم‌ری تورکی داده‌نیت (حیلمی، ۲۰۱۰: ۸۷). هه‌روه‌ها جه‌ختی له‌سه‌ر شاره‌زایی حاجی به‌ نیسه‌ته‌ی میژووی کورد و میرومه‌زنانی کردووه (حیلمی، ۲۰۱۰: ۸۹). دوا‌ی ئەوه‌ لی‌کۆلینه‌وه‌ی دیکه‌ سه‌بارت به‌ حاجی ږه‌نگه‌ کورته‌ وتاریک بی‌ت که‌ محه‌مه‌ده‌وه‌فیق وردی له‌ سالی ۱۹۴۴ له‌ ژیر ناو‌نیشانی «دۆزینه‌وه‌ی گه‌نجینه‌یه‌ک» له‌ گۆډاری گه‌لاوێژدا، وێږای چه‌ند شیعریکی تازمه‌دۆزراوه‌ی حاجی، چه‌ند خالێکی زۆر کورتنی تیدا نووسیوه. محه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم دوو کتیبی له‌م بواردا پېشکه‌ش کردووه: یه‌که‌مین حاجی قادر شاعیری قۆناغیکی نوێیه‌ له‌ ژبانی نه‌ته‌وه‌ی کورد (۱۹۶۰) که‌ لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی ورد و شیکارییه‌کی به‌پیزی هه‌ندی بابته‌ له‌ شیعره‌کانی حاجیدا، وه‌کوو «حاجی و زه‌بانی کوردی» (ل. ۲۴)، «شیعری لای حاج» (ل. ۴۳)، «گه‌ل و نیشتمان‌په‌روم‌ری و هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی حاجی» (ل. ۷۱)، «کتیبه‌که‌ی تری به‌ ناو‌نیشانی هه‌نگاوێکی تر به‌ ږیگادا به‌رمو ساغکردنه‌وه‌ی دیوانی حاجی قادری کۆبی» (۱۹۸۹)، گه‌رچی زۆرتر بۆ بۆچوون و تیپینییه‌کانی خۆی سه‌بارت به‌ شیوه‌ خوێندنه‌وه‌ی هه‌ندی وشه‌ و جیاوازی ده‌سخه‌ته‌کانی شیعری حاجی ته‌رخانی کردووه،

به لām له دوو توپیدا هه‌ندئ کورته ئاماژه‌ی به گرنگی میران و ئاوردانه‌وه‌ی حاجی له باسی میژووویی خستۆته ئیو وته‌کانی خۆیه‌وه. بئ گومان لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی تیروته‌سه‌تر و هه‌مه‌لایه‌نتر به ده‌ستی مه‌سه‌وود محهمهد نووسراوه که له سئ به‌رگدا به ناوی حاجی قادری کۆیی له سالانی ۱۹۷۴ هه‌تا ۱۹۸۴ بهم لاهه پيشکەشی کردوون. شياوی ئاماژه‌یه که خالید دلیر (۱۹۹۸) وه‌کوو پاشکۆیه‌ک بۆ کاره‌که‌ی مه‌سه‌وود محهمهد کتیبکی به ناو سته‌مکردن له حاجی قادری کۆیی تاوانه ئاراسته کردووه که زۆر په‌خنه‌ی جیددی لهو کاره گرتووه. مه‌ریوان وریا قانع جگه له‌وه‌ی که تیزی دوکتۆراکه‌ی له سه‌ر حاجی قادره، له چه‌ند شویندا نووسینی سه‌بارته به حاجی ئاراسته کردووه که یه‌کیکیان وتاریکه له ژیر ناویشانی «مه‌نفای کورد له نیوان سئ نه‌وه و سئ نه‌زموونی مانا جیاوازا» و سالی ۲۰۰۱ نووسویه‌تی. گرنه‌ترین خالی ئەم نووسینه‌ی مه‌ریوان په‌یوه‌ندی‌داره به جی‌گه‌وپێگه‌ی شوین به‌تایه‌ت نیشتمان و هه‌ستی شاعیر به‌رامبه‌ر بهم چه‌مکه‌وه. پێ‌بوار سیوه‌یلیش له کتیبی حاجی قادر (۲۰۱۶) دا دیارده‌ی کات و شوپن و دهرکه‌وته و کاریگه‌ریی ئەم دوو دیارده‌یه‌ی له شیعری حاجی قادردا له پوانگه‌یه‌کی فه‌لسه‌فیه‌یه‌وه شی‌کردۆته‌وه. وه‌ک دهرده‌که‌وئ ئەم لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌ی به‌رده‌ست چرده‌بێته‌وه به سه‌ر کۆکردنه‌وه‌ی زانیاریه‌یه‌کانی پرژوبلاوی نیو شیعری حاجی له‌مه‌ر میران و گه‌وره‌مالانی پيشینه‌وه که به شیوه‌یه‌کی ته‌کووز و یه‌کجئ لهو لی‌کۆلینه‌وه ناوبراوه‌دا نابینریت.

۳-۱. ئامانج و شیوه‌ی لی‌کۆلینه‌وه

ئامانجی سه‌ره‌کیی ئەم لی‌کۆلینه‌وه‌یه که به شیوه‌ی وه‌سف-شیکاری ئەنجام ده‌دریت، خستنه پيش چاو و دیاری کردنی زانیاری و ئاماژه‌کانی حاجی و لی‌کدانه‌وه‌ی فه‌ره‌هنگ و سیمای کورده له به‌ستینی میر و حاکماندا بهو شیوه‌ی که له شیعری حاجی قادردا دهرکه‌وتووه.

۲- ته‌ومری باس

هیچ گومانیکێ تیدا نییه که حاجی قادر دلسۆز و خه‌مخۆری راسته‌قینه‌ی خاک و زێد و زمان و فه‌ره‌هنگ و که‌له‌پووری خۆی بووه و ته‌واوی ژیان و مانای بۆ ئەم ئامانجه ته‌رخان کردووه. وه‌ک ده‌لێن له پیناو خزمه‌ت کردن به میلیه‌تی خۆیدا له پيشه‌نگی ئەو شاعیر و قه‌له‌مبه‌ستانه‌وه‌یه که شیعریان له رپئی قازانجی گه‌ل و نیشتماندا به‌کاره‌یناوه (الصویرکی الکوردی، ۲۰۰۸: ۸/۲). هه‌ر بۆیه‌یه که خۆی جه‌خت ده‌کاته سه‌ر ئەوه‌ی که جیدی بۆ ئاگادارکردنه‌وه و پئی نیشان دان کاریک نه‌ماوه نه‌یکا:

قوپی کوئ که‌م به سه‌ر خۆما له غوربه‌تا! خه‌وم نایخ له داخی موکک و میلیه‌ت
(کۆیی، ۱۳۹۰: ۲۲۷)

مینی ئەم بە تەنگەھاتنەى جارىكى تر دەرپرپو و گەرچى زەن دەکا کە بەهرەى
 نابى بەلام بەلەن دەدا کە دەست لە چاکەبەزى و پىنوينى خەلک ھەنەگرەيت:
 قورى کام جى بکەم بە سەر خۆدا! ئەمە لىم بوويتە عىللەتى سەودا
 بە قسەى چاکە دەستيان دەگرم تەرکى ناکەم بە لۆمە تا دەمرم
 (کۆيى، ۱۳۹۰: ۱۹۶)

باسى مېژوو و فەرھەنگ و بنەمالەى مىران يەکى لە گەنگەترين بابەتەکانى
 شيعرى حاجى قادەر کە ناوەناو و لە شيعرەکانیدا پرشەى داووتەو. بە پىي گىرانەو و
 بۆچوونى ھەندى لە لىکۆلەران (بەروانە: محەمەد، ۱۹۷۳: ۶۷) کەم وا ھەيە حاجى قادەر بە
 نىسبەتى ڕووداو يا ھەواڵىكى پەيوەندىدار بە مىرنشینان و بەتايبەت بابانەو کەمەتەرەخەم
 بووبەيت. لە ڕوانگەى حاجىيەو کوردستان پيش لە دەستبەسەرگرتنى حکوومەتە
 زۆرکارەکانى دەرورپشتى، خاوم قەوارىيەكى ديارىکراوى سياسى بوو (مەلاکەرىم، ۱۳۹۹:
 ۷۶). حاجى بە شىوئەيەكى جىددى گەنگى بەم بابەت داو و گوتارىكى بۆ خۆى
 پىکەيەناو. گوتارى نەتەوخوازى حاجى قادەر لە ژيانى ڕۆشنەبىرى و شاعىرىتى خۆيدا لە
 سى قۇناغدا دەرکەوتوو کە ئەو سى قۇناغە لە بەستىنى سى چەشنى ئەدەبىي غەزەل و
 قەسىدە و جووتسەرودا ڕەنگى داووتەو (Yaqoobi, 2019: 182). ئەو سەردەمەدا نەھامەت
 و پەشيوئى ھەللى کوردستان لە چاوى حاجىيەو بە ھۆى نەبوونى ئەو قەوارە سياسى و
 حوکمە خۆمالىيەو بوو (مەلاکەرىم، ۱۳۹۹: ۷۸). حاجى زۆر ھەولى داو کە مىرايەتى و
 سەريەخۆيى ھەر بىنەت و تەنانەت بنەماکانى ئەو چەمکەشى ديارى کردوو کە دوانيان
 «شیر» و «قەلەم». ئەوى شياوى سەرنجە ئەوئە کە قەلەم و شیر لە بىر و ھەرزى حاجىدا
 دوانە و تەواوکەرى يەکتەرن (سيوئەيلى، ۲۰۱۶: ۲۶۳) بەتايبەت لە پىناو پىکەيەنانى ئەو
 ئامانجە مەزەندا ئەو دوو ئامرازە بەلایەو ھۆکارى سەرکەوتن و مان و ژيان. بەلام مخابن
 دەئى:

شیر و قەلەم شەريکەن ئەم عەسەردا، دىئا
 شیرم قەلەمتراشە و کالانىيە قەلەمدان!
 (کۆيى، ۱۳۹۰: ۹۸)

دىسان لەسەر ئەم مەبەستە جەختدەکاتەو:
 بە شیر و خامە دموئە ئەمن خامە ھەيە شیر ناديارە
 (کۆيى، ۱۳۹۰: ۲۵۱)

حاجى خۆى لە بارى ھەرزى و تىۆريەو بۆ پىکەيەنانى ئەو مەبەستە ئامادەيە،
 کەچى مەيدانى ڕەھەندى چەکدارىيەکەى خالى دەبينەيت.

٢-١. ناوێشانی په‌یوه‌ندی‌دار به‌ حاکمان و میرانی کورد له‌ شیعری حاجیدا

له‌ خۆی‌دنده‌وه‌ی ر‌ه‌خنه‌گرانه‌ی شیعری حاجی قادر له‌ ب‌واری ئه‌م باب‌ه‌ته‌وه‌، ده‌بیخ ئاماژه‌ به‌وه‌ی بکه‌ین که‌ ناوێشانی و تاییه‌تمه‌ندیی تاقم‌یک له‌ میرانی کورد له‌ شیعری حاجیدا تۆمار کراون. دیارترین شیعری حاجی که‌ ئه‌م سه‌رده‌ی‌ه‌ی تیدا هات‌یخ، شیعری: «حاکم و میره‌کانی کوردستان/ه‌هر له‌ بۆتانه‌وه‌ هه‌تا بابان»ه‌ (کۆیی، ١٣٩٠: ٢١٢) که‌ هه‌ندی له‌ باب‌ه‌تی سه‌بارت به‌ ئه‌م دوو میرنشینه‌ی خستۆته‌ ڤوو. شیاوی شروقه‌یه‌ که‌ له‌ شیعری حاجیدا بۆتان و جزیر په‌یوه‌ستن پێکه‌وه‌؛ واته‌ میرنشینه‌یک به‌ ناو میرنشینی جزیروبۆتان له‌ شیعری حاجیدا شوناسی هه‌یه‌. ئینجا که‌ جزیر یا بۆتان به‌ ته‌نیا دیت، ه‌هر هه‌مان چه‌مک ده‌گریت‌ه‌وه‌. له‌ ئه‌م شیعردا دوو میرنشینی بۆتان و میرنشینی بابان ر‌استه‌وخۆ درکه‌وتوون (بۆ زیدمه‌تر شارم‌زابوون له‌ پێشینه‌ و میژووی ئه‌م دوو میرنشینه‌ بر‌وانه‌: بدلیسی، ٢٠٠٦: ٣١-٣٢ و ٣٥٧-٣٦٥). میرنشینی بۆتان له‌ شیعریکی تریدا به‌ شیوه‌ی «میری جزیروبۆتان» (کۆیی، ١٣٩٠: ٩٦) هات‌وه‌. له‌ میرنشینی جزیروبۆتانه‌دا ئه‌دیب و شاعیری زۆر هه‌لکه‌وتوون؛ شاعیرانی وه‌کوو عه‌لی حه‌یری و مه‌لای باته‌یی و مه‌لای جزیری و فه‌قێ ته‌یران له‌ نیو جوغرافیای شوێن‌کاتی ئه‌و ئه‌ماره‌ته‌دا ژیاون (آزون، د.ت: ٩). هه‌روه‌ها میرنشینی سۆرانیش له‌وانه‌یه‌ که‌ حاجی ئاماژه‌ی پێ‌کردووه‌ (بۆ زانیاری له‌ میژووی کۆنیی ئه‌م میرنشینه‌ بر‌وانه‌: بدلیسی، ٢٠٠٦: ٣٣٦-٣٥٦):

له‌ مه‌جموعی دووه‌ل سۆران و بۆتان له‌ سایه‌ی ئه‌م کتێبه‌ ناسراوه

(کۆیی، ١٣٩٠: ١١٨)

شیاوی ئاماژه‌یه‌ که‌ «ئه‌م کتێبه‌» مه‌به‌ستی کتێبی مه‌موزینی ئه‌حمه‌دی خانیه‌ که‌ له‌ چه‌ند به‌یتدا باسی لێ‌وه‌ کردووه‌. له‌ شیعری «خاکی جزیروبۆتان یه‌عنی ولاتی کوردان/سه‌د حه‌یف و سه‌د مخابن، ده‌یکه‌ن به‌ ئه‌رمه‌نستان» (کۆیی، ١٣٩٠: ٩٣)دا، جگه‌ له‌ ناوی میرنشینی جزیروبۆتان (بر‌وانه‌: بدلیسی، ٢٠٠٦: ٣١-٣٢، هه‌روه‌ها ١٧١-٢٠٩)، ناوی میرنشینی بابان (کۆیی، ١٣٩٠: ٩٦) و میرنشینی ئه‌رده‌لان (به‌ شیوه‌ی والیی سه‌نه‌نده‌ج (کۆیی، ١٣٩٠: ٩٦) بۆ ئاگاداری له‌ ر‌ه‌گه‌ز و سیمای میرنشینی ئه‌رده‌لان بر‌وانه‌: بدلیسی، ٢٠٠٦: ١٣١-١٤٢)، میرنشینی ر‌واندز (به‌ شیوه‌ی به‌گ‌زاده‌ی ر‌ه‌واندز (کۆیی، ١٣٩٠: ٩٦)) هات‌وون. میرنشینی بابان له‌م باره‌وه‌ له‌ شیعری حاجیدا زۆرترین پات‌بوونه‌وه‌ی به‌رکه‌وتووه‌؛ بۆ نموونه‌ شیعری شانۆته‌موری «له‌ رۆما که‌وته‌ به‌ر چاوم که‌سیکی هائیم و حه‌یران/به‌ هه‌یه‌ته‌ تی-گه‌ییم کورده‌، به‌ شیوه‌ی ئه‌ه‌لی کوردستان» (کۆیی، ١٣٩٠: ١٠٠-١٠٢) یه‌کسه‌ر له‌ دوری ئه‌م میرنشینه‌ ده‌سوورپێته‌وه‌ و تیدا چه‌ند جارپیک ناوی بابان هات‌وه‌. میرنشینی ئه‌رده‌لانی‌ش جارپیک تر به‌ جه‌خت کردن له‌ سه‌ر نازناوی میریه‌تی له‌ شیعری حاجیدا هات‌وه‌: «موهه‌له‌ه‌ل، ئه‌رده‌شیر و ده‌یسه‌می شیر/قوباد و باز و میری ئه‌رده‌لانی» (کۆیی، ١٣٩٠: ١٥٢).

حاجی ئاماژەى بە میرنشینى كۆيەش كردوو و بەتایبەتى ناوى قوچ پاشای لى هیئانە: «لە قوچ پاشاوە تا ئیستا ئەمیرێك/لە كۆى پەیدا نەبوو، یاخود وەزیرێك» (كۆی، ۱۳۹۰: ۲۵۱). ئاكامى ئەم باسە دەبیته ئەوە كە بنەمالەى میرانى بابان، ئەردەلان، جزیروپوتان، سۆران، رمواندز و كۆیە لە شیعی جاجیدا خراونەتە بەر باس و ئاماژە و پەھەندیكى داب و شارستانیەتیان باس كراوە. ھەروەھا ھاتنى وشەى «گۆران» لە شیعی جاجیدا پەنگە ھیمايەك بى بۆ ئەوەى كە خەلكى گۆرانیش سەردەمانێك میرایەتى و فەرمانپروایى تاییەت بە خۆیان بوو:

ھەر كە تاجى نایە سەر تەختى لە كوردستان دەبێ خەرج و پیتاكى لە سەر گۆران و سۆران دادەنێ
(كۆی، ۱۳۹۰: ۱۸۱)

۲-۲. ئاماژەى جوغرافیایى بە میرنشینان

حاجى ھەندێ وشەى سەرەكیى بۆ ناساندن و باسکردنى میرانى ئاراستە كردوو كە لە دوو توێى ئەم وشەكلیلانەدا ئاقارى جوغرافیایى ھەندێ لە میرنشینەكان و بە گشتى ھەندێ ڕوى جوغرافیایى و سنوورى وڵاتمان بۆ ڕوون دەبیته: وەكو ئەوەى كە لە بەیتى «حاکم و میرەكانى كوردستان/ھەر لە بۆتانەو ھەتا بابان»، لە قائى خواستنیكى ئاراستەیییدا، باسى جوغرافیایى تى ئاخنیو: چونكە كاتى ئاماژەى «بەرمو»، واتە دیارى كردنى لایەنى تىدايە، لە زاتى خۆیدا مەبەست و چەمكىى جوغرافیایى لەخۆگرتوو و دەروربەرى بۆتان ھەتا دەروربەرى بابان دەخاتە ژێر ئاماژەكەى. جارێكى تر عینی ئەم سنوورداریكردنە لە شیعی جاجیدا دەبینین كە گەرچى لە باسى شاعیراندایە، بەلام بە ھەر شیوەیەك جوغرافیای فەرھەنگی كوردمان بۆ ڕوون دەكاتەو:

سادە ھەر ناویان بكەم ئیملە	ئەم كتیبە بچوو كە بەش ناكا
ھەر لە شیرازمە ھەتا بابان	پاكى یەك نەزمە پێ دەلێن گۆران
ھەر مووسل ھەتا ھەددى بابان	بەیتیان كردوو وەكوو جافان
بەسیە بى عارى ئەى گەلى خزمان!	لەم ھەموو بەیتى میللەتى خۆمان
ئەگەر ئیمە و سنە و سولەیمانین	ناوى یەکیان بە چاكى نازانین

(كۆی، ۱۳۹۰: ۲۲۳)

حاجى لێردا باس لە زۆربوونی تەنانەت ناوى ئەو كەسانە دەكات كە ئەم دیوانە شیعرەیدا ناگونجیت. ئینجا سنوور دیارى دەكات و لە گەرنگی نەدان و كەمترخەمیی گەلى كورد گەلی دەكات. شیاوی لێكدانەوێە كە وەكوو چۆن لە شەرەفنامەدا میرشەرەفخان (۲۰۰۶: ۲۱) سنوورمان بۆ دیارى دەكات، حاجیش ھەر بەو شیوازە لە شیرازمە ھێلێكمان بۆ ڕادەكێشێ كە جوغرافیای فەرھەنگیى زمان و وێژى كوردیمان بۆ نەخش بكات. ھاوكات گەلوگازندەشى لە خەلك، خوشى لەگەڵدا بى، لە بیر ناچێ كە ئەو ھەموو بەرھەمە ئەدەبییە ناوودەنگیکیان لە ناودا نەماو.

۲-۳. تاییهتمه‌ندی و وه‌سفی میرانی کورد

حاجی قادر گه‌وره و خانه‌دانی کوردی به ئازا و به‌جهرگ و دل‌بر وه‌سف کردووه و زۆر جار بئ‌زیدم‌رۆیی هه‌ندئ له‌م تاییهتمه‌ندیانه‌ی له‌ شیعری خۆیدا پاراستوووه. وه‌ک چۆن له‌ شیعری شانۆشی‌وه‌ی «له‌ رۆما که‌وته به‌ر چاوم که‌سیکی هائیم و هه‌یران» دا میران و حاکمانی به‌ «پلنگ و شیرى ئازا» ناوبردوووه:

له‌ پێشا خاکی مه‌ لانه‌ی پلنگ و شیرى ئازا بوو

ئه‌م‌یستا مار و میروو، گورگ و پێوی لێی ده‌که‌ن سه‌یران

(کۆیی، ۱۳۹۰: ۱۰۱)

وه‌سفیکى وه‌ها سه‌بارت به‌ میرومه‌زنانی کورد له‌ شه‌ره‌فنامه‌شدا هاتوووه؛ کاتێ له‌ باسی میرانی جزیردا به‌ مه‌ردی و نه‌به‌ردی و مه‌یدانداری و چاپک‌سواری ناویان دینیت (بروانه‌ بدلیسی، ۲۰۰۶: ۱۷۱). چه‌مکی هێز و ده‌سه‌لاتداری و جهریه‌یه‌ی له‌ باسی میرانی بابانیشدا زید‌تر له‌ هه‌ر شوێنیک هاتوووه و له‌ باسی ئازایه‌تیشدا ده‌لێن رۆسته‌م له‌ حاندیانداندا ناته‌وان بووه (هه‌روه‌ها بروانه: هه‌مان: ۳۵۷). ئه‌م به‌یته له‌ وه‌سفی حاکمانی جیگری حاکمه‌ کورده‌کانیش خاڵی نییه و تاییهتمه‌ندی و خه‌سله‌تی ئه‌وانیشی به‌ده‌سته‌وه‌ داوه. هه‌روه‌ها ئه‌وی شیاوی باسه، ئه‌وه‌یه که‌ حاجی «پا‌بردوو» ده‌کێ له‌ بیر نه‌کردوووه و جه‌ختی له‌سه‌ری کردۆته‌وه؛ به‌و واتایه که‌ مخابن ئه‌م‌یستا که‌ ئه‌و بارودۆخه نه‌ماوه و ئه‌و میر و حاکمانه نه‌یانتوانی له‌ به‌رامبه‌ر په‌شه‌بای نه‌یارانه‌وه خۆپا‌بگرن. وه‌سفی حاجی لێره سیمای میرنشینی بابان له‌ وه‌لام‌نامه‌که‌ی سالم بۆ شیعرنامه‌که‌ی نالیمان دینیته‌وه یاد که‌ ده‌یگوت:

له‌و ساوه حاکمی، به‌ سته‌م ده‌ربه‌ده‌ر کران نه‌یدیوه که‌س له‌ چیه‌ریه‌ی که‌س جه‌وه‌ه‌ری هونه‌ر

(سالم، ۲۰۱۵: ۳۳۳/۱)

په‌هه‌ندیکی هێژای وه‌سفی میران و حاکمان که‌ له‌ شیعری حاجیدا په‌نگی داوه‌ته‌وه، سیمای شادی و خۆشحاڵی بووه که‌ له‌وانه‌وه ته‌شه‌نای سه‌ندوووه بۆ هه‌موو خه‌لک:

له‌ وه‌قتی خۆی هه‌موو شا بوون، سه‌راپا بێخه‌م و شا بوون

له‌ جوودا حاته‌می تایی، له‌ شه‌ردا رۆسته‌می مه‌یدان

(کۆیی، ۱۳۹۰: ۱۰۱)

جگه‌ له‌ شا‌بوون و ده‌سه‌لاتداری‌بوون، به‌خشس و که‌ره‌م و جهریه‌زیی له‌ مه‌یدانی شه‌ردا له‌ تاییهتمه‌ندییه‌کانی تری ئه‌و میرومه‌زنانه‌یه که‌ حاجی باسی کردوون. ئه‌م خه‌سله‌ته له‌ نیۆ بنه‌ما‌له‌ی میراندا زۆتر له‌ هه‌مووان وه‌پاڵ بابانه‌کان دراوه و میرشه‌ره‌فخان (بدلیسی، ۲۰۰۶: ۳۵۷) حاته‌می تایی له‌ حاند ئه‌ماندا زۆر بێ‌ده‌سه‌لات و ده‌س‌قوو‌چاو ده‌زانیت.

هەروەها لە شرۆڤەى زۆردەترى ئەم بەیتەدا دەتوانین بۆلەين كە گەشاندنەوه و تەمى خەم
 ڕەواندەنەوه وەكوو خەسلەتێكى ڕەسەن بۆ ميرانى سۆران نۆزەد كراوه (بەلێسى، ٢٠٠٦: ٣٣٨).
 تايبەتمەنديەكى تر كە حاجى بۆ مېرومەزنانى كورد ئامازەى پێدەكات، دین-
 پارێزى و مافداريە:

حاکم و میرەکانى کوردستان هەر لە بۆتانەوه هەتا بابان
 يەك بە يەك حافىزى شەریعت بوون سەيیدی قەوم و شیخی میلەت بوون
 (کۆيى، ١٣٩٠: ٢١٢)

يا وەكوو لەم شیعردیدا:
 سلام الله مَتَّى كُلَّ يَوْمٍ لە ئەسحابانى ساحب غيرەت و دین
 (کۆيى، ١٣٩٠: ٢٢٧)

كە بەم تەوسیفانەوه دەچیتە سەر باس كردن لە گەورەكانى كورد. لە بەيتى
 پێشەوێشدا جەختى لە سەر ئەومش كەردوو كە هەموو «شەریعتپارێز» بوونە. ئەوه لە
 حاکمدا بوو كە حاکم و ميرانى ئمپراتورى عوسمانى بە گورگ و دز و ڕیگر وەسف
 دەكات و بەم كاردە بەراوردیكى سىفاتى مرۆڤانە و تايبەتمەنديى مرۆڤدۆستى و ئايین-
 پەرەمەرى لە نۆ گەلاندا دەكات:

موقتەزای ئاب و هەواى خاكى ديارى ڕۆمە ئەهلى سووتای مەیه، بەستەيى ئاوازی نەیه
 حاکمى ڕیگرى مەعموورەیه، قازى دزى ڕۆژ وزەرا و وکەلاى گورگە، ڕەعیبەت گەلەیه
 (کۆيى، ١٣٩٠: ١٤٦)

حاجى قادر وێرەى لێدوان و باس كردن لە ميران و مېرەشيانى كورد، ڕوى
 راستینەى دەرەزى عوسمانى خستۆتە بەر چاو و پەردەى لە سەر كەردە دزێوەكانیان
 هەڵدەوێتەوه (بۆرەكەيى، ٢٠٠٨: ٦٢٨/٢). هەروەها بۆ ئەم بابەتە لە شیعەى حاجیدا ڕوانە:
 كۆيى، ١٣٩٠: ٧٨-٧٩، ١٨٠-١٨٤، ١٩٩). لەم شیعەرانەى حاجیدا ئیلمە چاومان بە بەرزى ئاستى
 مرۆڤدۆستى و عەدلى بنەمالەى ميران بەتايبەت بەرامبەر بە خەڵكانى تر ئاشنا دەبێتەوه.
 ئەبەت نابێ ئەوێشمان لە بېر بچیت كە حاجى قادر بۆ خۆى لە نیشتمان دۆستى و گەل-
 دۆستیدا لە ڕق و ناحەزى بە نىسبەتى گەلى بالادەست بەدوور و نەكەوتۆتە داوى
 ڕەگەزپەرستىيەوه (سیوێلى، ٢٠١٦: ٢٩٢). حاجى زۆر خولای ئاوەدانى وڵات و پێشكەوتنى
 نیشتمانى خواستوو و ئاواتى ئەوى لە دڵدا بوو كە نیشتمانەكەى ئەویش بە وێنەى
 پێتەختى عوسمانى واتە ئەستەمبوول گەشە بكات و پێشكەوت (سوبحان، ٢٠١٨: ٩٧).

خاڻڻكى تر لھم بابەتە كە حاجيش زۆر بە لايەو سەيرە، ئەودىيە كە خەڻكى
عێراق بە كورد و نەكوردىيەو زۆرتر بېگانەپەرستن و بە ئاستەم لە دەورى كەسايەتتەيەكى
خۆيان كۆدەبنەو:

عەجەبا بۆ چى ئەهلى موڤكى عێراق ئىتتىفاقى بەدەل دەكەن بە نىفاق!
بۆ ئەمىرانى غەيرە دەبنە گزير نەك لە خۆيان يەككى بێتە ئەمير!
(كۆيى، ۱۳۹۰: ۲۳۴)

شەپ و پېكدادان و ناتەبايى لە نۆو ئەو خەڻكەدا شتېكى ئاسايى بوو.
هەيبەت و دەسەلاتى ماددى و مەعنەويى مىرانى كورد بەتايبەت لە هەمبەر
كەسانىكەو كە خەڻكيان فریودەدا و قازانجى خۆيان لە سەرووى هەموو شتېكەو دەدیت،
تايبەتمەندیيەكى ترە كە لە شيعرى حاجيدا هاتوو:
حاکم و مىرانى كوردستان
هەر لە بۆتانەو هەتا بابان

يەك بە يەك حافىزى شەرىعەت بوون سەيىدى قەوم و شېخى مىللەت بوون
سەيىد و شېخەكان لە ترسى ئەوان مۆنزموى بوون و زاكيرى پەحمان

(كۆيى، ۱۳۹۰: ۲۱۲-۲۱۳)

حاجى لھم بەيتانەدا جەختى لەسەر ئايين پارێزى و پاستى خوازى مىران و حاکمان
دەكاتەو. سيفەتى سەربەخۆيى مىرومەزنانى كورد لە شيعرى حاجيدا دياردەيەكى
حاشاھەڻەگرە و بە داخوكەسەريكى زۆرمەو يادى ئەو پۆزانە زیندوو دەكاتەو:
كو ئەو دەمەى كە كوردان ئازاد و سەربەخۆ بوون؟

سوڤتانى موڤك و مىللەت، ساحىبى جەيش و عىرفان؟
(كۆيى، ۱۳۹۰: ۹۶)

۲-۴. بنەماكانى مىرايەتى

حاجى ھەندئ لە بنەما و دابودەستوورەكانى مىرايەتى و مەزنایەتیمان بۆ ديارى دەكات.
لەوانە يەكگرتوويى و يەكسانىيە هەموو تاكيكى كۆمەڻگايە:

لەم بەينە ئىتتىفاقى پەيدا بکەن بە مەردى
فەرقى نەبى شوان و جوتيار و مير و گاوان
گەر هيچ نەبى بە ئۆين تابيع بە دەوڻەت بن
بېگانە چاکە دوشمن نەك دوشمنى لە خۆتان
(كۆيى، ۱۳۹۰: ۹۵)

لە روانگەى حاجيەو لە هەر بارودۆخيکدا يەكگرتوويى گرنگترين
کۆڻەکەى نيشتمان و مىللەتە:
ئىتتىحادى بە ئىتتىفاقى ئەنام
سوپەرە بۆ ھەواديسى ئەييام

(كۆيى، ۱۳۹۰: ۱۹۲)

واتە يەكگرتوویی و يەكپىزىي ھەموو خەتک ئە ھەمبەر ڤووداو و کارەساتەکانی ڤۆزگارەوه، وەکوو قەلغانە و دىيانپارێزىت. ديسان جەخت لەسەر دەر و گرنگایەتیی ئەو يەكگرتووییە دەكاتەوه و دەتێ:

بێ ئەگەر دەستی يەكتری بگرن وەك سەكەندەر جیهان ھەموو دەگرن
(كۆيى، ۱۳۹۰: ۱۹۲)

حاجی زۆر جار جەختی لەسەر يەكگرتوویی و ھاودێی کردووه: بۆيە پێی وایە كە گەر كوردان ئەو دۆزە گرنگە ڤادەست بکەن، وەكوو ئەسكەندەری مەقدوونی دەسەلاتیان ھەموو جیهان دەگرتەوه.

۲-۵. دۆزمنانی میرومەزنان

حاجی وەكوو پزىشكێكى شارەزا و ھاژان و ھاوێی دەردیكى تری بۆ دیاری کردوین: ئەویدا كە ھاوێیكى كزی و سستی مێرنشینان چى بووه و ئە كوێوه سەرى ھەلداوه:

عولەمامان بە قەوڵی بێ سەر و پا پاکی خنكا ئە بەحرى وشكى ھەوا سەنەتێك ڤێر نەبوون ئە پاش تەحسێل سەیری چۆن بۆ مەناھی بوونە دەبێل! يەك بە يەك بوونە ھاوێی دەوڵەت ھاوێی موڵك و دوشمەنى مێللەت
(كۆيى، ۱۳۹۰: ۲۳۳)

حاجی بۆمان دەگپێتەوه كە نەزانی و بێكاریی زانايان كە زۆتر ھەندێ شێخ و مەلای مەبەستە و ڤێرنەبوونی كار و پىشەيەك، بوو بە ھاوێ كشان بەرمو ڤمزالەت و خراپەكارى و ھاوێ بە گەل و نىشتەمان.

۲-۶. میرانی بێناوێشان يا ناوێشان

دیاردەيەكى زەق كە ئە شیعری حاجیدا بە ڤاشكاوی ھاوێ دەنوێنێت، داخ و كەسەر دەبرپێنە ئە نەمان و ھاوێی زانيارى و بابەت و زۆر دیاردە و لایەنى ڤەرھەنگى و مێژوویی و سیاسى و ئەدەبى كورد. ئەویش بەس لەبەر نەنووسران و تۆمار نەكران بووه. بۆيە ئەو شیعەريدا كە بە «ئەگەر كوردێك قسەى بابى نەزانی» (كۆيى، ۱۳۹۰: ۱۵۲) دەست-پێدەكات، ھاوێی ئەم ھاوێیان و ئەناوچوون و بێناوێشان بوونە باس دەكات:

كتیب و دەفتەر و تەئریخ و كاغەز بە كوردی گەر بنووسرایە زەبانی
مەلا و شێخ و میر و پادشامان ھەتا مەشەر دەما ناو و نیشانی
(كۆيى، ۱۳۹۰: ۱۵۲-۱۵۳)

لێرمدا زۆر زانایانە حاجی ئەم بابەتە دەداتە بەر خەنجەرى نەشتەرگەرى و شیی-دەكاتەوه. ھاوێی نەمان و ھاوێی میرات و كەلەپوور و زۆر ڤەھەندى مێژووی نىشتەمانى و

میللیمان بۇ تۆمارنەكران و نەنوسین به زمانی خۆمان دەگەرپنیتەو. لەگەڵ ئەوەشدا تانوت دەگریتە ئەو كەسانە، چ خەلكی ئاسایی و چ میر و حاكمانی كورد (ئەم بابەتە شیاوی لیکۆلینەویدیەکی جیاوازه)، كه له هەمبەر زمان و فەرەهنگی خۆیان كەمتەرخەمن و خولای پاكترن و پاراستنی میراتی بابوكانیان نییه:

هەر كوردە له بهینی كۆللی میللهت بئ بههره له خویندن و كیتابهت
 بیگانە به تەرجه‌مه‌ی زبانی ئەسراری كتیبی خەلقى زانی
 یەكسەر عۆله‌ما، درشت و وردی ناخویننەو دوو حەرفی كوردی
 (كۆیی، ۱۳۹۰: ۲۵۷)

له روانگهی حاجیه‌وه، نووسین و خویندن به زمانی زگماك دەبێتە هۆی سەرفرازی، و ژبان و مانەوه‌ی گەل و كەله‌پوور دەسته‌به‌رده‌كات (بروانه: سەجادی، ۱۳۹۵: ۳۵۰). ئەم نۆونه‌ده‌دا خەلكی كورد و میران و مەزنانی كورد له سۆنگهی كەمتەرخەمی و گرنگی‌نەدان به‌م بابەتەوه له‌تمه‌ی زۆریان له خۆیان و كەله‌پووریان داوه. بانگێشتی حاجی بۆ بەس كردن و كۆتایی هێنان به‌م پەوتە و وریابوونەوه‌ی جەماوهره. حاجی ئەم بواردا وەكوو پەڕمۆیكی ئەحمەدی خانی دێتە ئەژمار؛ چونكه حاجی قادر له باری فیکری نەتەوه‌یی و پیشكه‌وتوویی سیاسیه‌وه‌ی ئەحمەدی خانی (۱۶۵۰-۱۷۰۶) به نەفەری دووهم دادەنرێ و تەنانه‌ت له چەند رەهەندیشه‌وه‌ پێش خانی دەكه‌وێت (مەلاكه‌ریم، ۱۹۸۹: ۳۷۷). نابێ ئەو‌مش له‌بیر بكه‌ین كه وەك هەندێ له لیکۆلەران ئاماژەیان پێ‌كردووه (آوزون، د.ت.: ۲۰) حاجی قادر به پڕچۆش‌خوڕۆشت‌ترین پەڕمۆی ئەحمەدی خانی ناوی دەر‌كردووه.

له شوینێکی تردا حاجی دیسان ئەم نەشته‌رگه‌رییه کارناسانه‌یه دینیتە ئاراوه و په‌نجە بۆ هۆكاره سەر‌ه‌كه‌یه‌كه‌ پاده‌كێش:

ئەم فەسیحانه پاکی بئ‌ناون باعیه‌سی پێت بئ‌یم: نەنوس‌راون
 (كۆیی، ۱۳۹۰: ۲۲۴)

گه‌رجی ئەمه له باسی شاعیراندا دەر‌ده‌بێ، به‌لام بابەتە‌كه‌ی هەموو تەوهری‌کی فەرەهنگی و میژوویی ده‌گریتەوه. داخ و حەسرەتی حاجی قادر ئەم بابەتەوه زۆر به‌تینه:

گوته‌ی بۆ غوربه‌ت و رووتی نییه ئەفغان و هاوارم له داخی حاکمی خۆمه، له شان و شه‌وکه‌تی
 (كۆیی، ۱۳۹۰: ۲۰۰)

خاڵێکی تر كه حاجی له بیرى نە‌كردووه و شیاوی لیکۆلینەو‌ه‌شه، ئەو‌دیە كه كورد به‌و هەموو د‌ردی نەنوسین و نەخویندن به‌ زمانی خۆیه‌وه، توانویه تا پادیه‌کی زۆر ئەو سامان و كەله‌پووره‌ د‌و‌لە‌مه‌نده‌ بپاریزێت و هەندێکی بگوێزێتەوه بۆ نەو‌ه‌كانی دواتر:

ئەمه هەر كوردە لایقی تەحسین بئ كتیب و موعەلیم و نووسین
 (كۆیی، ۱۳۹۰: ۲۲۵)

بەپراستی كامە گەل و ھۆز لە درێژایی مێژوودا بێ ئەوەی بە زمانی خۆی بخوێنێ و بنووسێ، توانیویە تا ئەو پادەییە لە مێژوودا بمبێنێتەو و لە ژێر چەپۆكەسەرێ و تەوژمی لێشاو و تۆفانی رۆژگارەدا خۆی رابگرێت؟ خاڵێکی گەرنەگە لە ئاماژەكەى حاجیدە ھاتوو و ئەم پراستیە ناوازیەمان بۆ دەسەلمێنێ ئەوەیە كە كورد لەم رۆژوووە شیاوی پەسەندان و ستایشكردنە.

٢-٧. میرومەزنانی كوردی بە ناوی غەیری كوردەو زەوتكراو

حاجی قادر سەبارەت بە مێژوو و زمان چەند تێبینییە لە شیعیدا بە جێھێشتوووە بۆمان. یەكێ ئەوەیە كە ناوی كەسانێك بە شیوازیك باس دەكا كە ھەندێ كەس بە كوردی نەزانێون یا مۆركی كوردبوونیان بەرمو كزی رۆشتبێ:

سەلاحەددین و نوورەددینی كوردی عەزیزانی جزییر و مووش و وانسی موھەلھەل، ئەردەشێر و دەیسەمی شیر قوباد و باز و میری ئەردەلانسی ئەمانە پاكیان كوردن، نەھایەت لەبەر بێ دەفتەری ون و بوون و فانی (كۆیی، ١٣٩٠: ١٥٢)

جەختكردنی حاجی لەسەر كورد بوونی ئەمانە دەتوانێ بە دوو ھۆكار بووێت؛ یەك ئەوەی كە ھەندێ كەس نەیانزانێ بێت كە ئەم كەسانە كورد بووێتن و حاجی بیرنەیانێكی بۆ دانابێتن؛ دوو ئەوەی كە فەرامۆش كرابێت و بەتایبەت گەلانی تر بە ناوی خۆیان یا لانێ كەم بە ناوی ئیسلامەو ھەندە باسی ئەم كەسانەیان كردبێت كە مۆركی كوردبوونیان بەرمو كزی و نەمان رۆشتبێت. ئەمە نیشان دەدات كە حاجی شارەزای سەرچاوە مێژووییە باوەرپێكراوەكان وەكوو شەرەفنامە بوو (بۆ پشتپراستكردنەوێ ئەم بابەتە برۆانە: بدلیسی، ٢٠٠٦: ٣٩، ٤١٦). دیسان حاجی نەنووسران و بێدەفتەر و دیوان بوونی كورد بە ھۆكاری سەرەكیی ئەم دەرە دەزانێت.

٢-٨. میرنشینانی كورد وەكوو كۆلەكەى مانەوێ دراوسێكان

حاجی قادر ھەروھا پەنجەى بۆ بابەتێك راکێشاوە كە پەنگە لە زاتى خۆیدا بە چاكە و خاڵێكى بەھێز بناسرێت و بنوێنرێت؛ كەچى كاتێك لێى ورد دەبیتەو، دیوەكەى تری نەرینى و ھێمای باوەرپەخۆنەبوون و بەدەردى خۆ نەخواردن دەدا بە دەستەو. ئەویش كەلك و فایدەى میرانى كوردە بۆ حكوومەتەكانى دەورووبەریان. لەم بارەییەو دەلێ:

لە ریزی زەبر و زەنگی وان كەسێكى تر نەبوو بە شیر و حیشمەتى كوردە كە ماو دەوڵەتى (كۆیی، ١٣٩٠: ١٠١)

نەك ھەر دەوڵەتى ئێران كە لەم بەیتەى حاجیدە ناوی ھاتوو، لە چەندین سەردەمى ھەستیارى مێژووییە دەوڵەتى عوسمانیش مان و نەمانى بەستەى میرومەزنان و خانەدانى كورد بوو.

۳- ئەنجام

بە لىكدانەۋەي رەنگدانەۋەي مېژۋوي مىرانى كورد لە شىعرى حاجى قادردا، دەتوانىن لە چەند تەۋەردا ئەنجامەكەي بخەينە پېش چاۋ:

• حاجى قادر تا رادەيەكى زۆر و بە شىۋەيەكى باۋەرپېكراۋ و بەلگەمەند شارەزاي مېژۋوي مىران و حاكمانى كورد بوۋە.

• ئەو مىرنشيانەي حاجى باسى لىكردوون، ئەمانەن: مىرنشيانى بابان، ئەردەلان، جزيروبوۆتان، سۆران، كۆيە و رەۋاندز.

• حاجى قادر بە شىۋەيەكى نەراستەوخۆ ئاماژەي بە پېكەتەي گۆران ۋەكوو بنەمالەيەكى مىرى كردوۋە.

• چەند تاييەتمەندى و خەسلەتى فەرەهنگى و كۆمەلناسانەي سەبارەت بەم مىرنشيانە باس كردوۋە؛ ۋەكوو مەردى و نەبەرد و جەربەزمىي، ئازايى و دلىرى، دلاۋايى و كەرەم. لەم سۆنگەۋە بە كەسانى ۋەكوو رۆستەم و حاتەم ۋەسفى كردوون.

• ھەندىك خالى نەرينى و خەسلەتى نەشايۋىشى لىيان باس كردوۋە؛ ۋەكوو نەگىسى و ناتەبايى و بىگەنەپەرستى و يەكنەگرتوۋيى.

• ھەندىك ناۋنیشان و شوناسى كەسايەتتايە كوردەكانى سەردەمانى كۆننى زياندىۋتەۋە.

• حاجى ۋىراي دەرپرېنى داخ و كەسەريكى زۆر جەخت لەسەر ئەۋە دەكات كە زۆرىك لە بابەتى فەرەهنگى و مېژۋويى و ئەدەبىي كورد و كوردستان لەبەر نەنووسران و تۆمارنەكران و بە ۋەيەكى تر نەخويندن و نەنووسين بە زمانى خۆ فەۋتاۋە.

• چەند ھىمايەكى جوغرافيايى بۆ ديارى كردنى سنوور لە شىعرى حاجىدا ھاتوۋە.

• مىرومەزنانى كورد لە سەردەمانى جياجىادا پالپشت و ھۆكارى مانەۋە و ژيانى دەرۋەت و حكومەتانى دراۋسى بوون.

سەرچاۋەكان

۱) كوردى

- بدلىسى، مير شەرەفخان (۲۰۰۶). شەرەفنامە. ۋەرگىراني ھەژار. چاپى سىھەم، ھەولئىر: ئاراس.
- بۆرمەكەيى، سدىق (سەفى زادە) (۲۰۰۸). مېژۋوي ۋىژەي كوردى. بەرگى ۲. چاپى دوۋەم، ھەولئىر: ئاراس.

- هه‌داد، عه‌بدو‌لا محهمه‌د (١٠٠٤). میژووی شیعر و ئەدهبیاتی کوردی له شاری هه‌ولێر. گۆڤاری زانکۆی سلێمانی، ژماره ١٣، به‌شی B، ئل ١٤٧-١٨٣.
- حیلمی، رەفیع (٢٠١٠). شیعر و ئەدهبیاتی کوردی، به‌رگ له یه‌ک به‌رگدا، چاپی دووه‌م، هه‌ولێر: ئاراس.
- خه‌زنه‌دار، مارف (٢٠٠٤). میژووی ئەدهبی کوردی. به‌رگی ٤. چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر: ئاراس.
- دلێر، خالید (١٩٩٨). سته‌مکردن له حاجی قادری کۆیی تاوانه. سلێمانی: سه‌فوت.
- سالم، عه‌بدو‌لرهمان به‌گ (٢٠١٥). دیوان. ساغکردنه‌وه و لێکدان‌ه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریم موده‌رپرێس و فاتیح عه‌بدو‌لکه‌ریم و محهمه‌دی مه‌لاکه‌ریم. به‌رگی ١. سلێمانی: ژین.
- سوبحان، کامهران (٢٠١٨). له‌ خه‌یاله‌وه‌ بۆ خۆل. هه‌ولێر: [بێ ناو‌نیشان].
- سه‌جادی، عه‌لانه‌دین (١٣٩٥). میژووی ئەدهبی کوردی. چاپی دووه‌م، سنه: کوردستان.
- سیوه‌یلی، رێبوار (٢٠١٦). کتێبی حاجی قادری کۆیی. چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر: ئاکادیمیای کوردی.
- سه‌عید، نه‌وزاده‌ققاس (١٩٩٦). بزوتنه‌وه‌ی شیعر له‌ کۆیه‌ له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا. نامه‌ی دوکتۆرا، زانکۆی به‌غدا.
- کۆیی، حاجی قادر (١٣٩٠). دیوان. لێکۆڵینه‌وه و لێکدان‌ه‌وه‌ی سه‌ردار حه‌مید میران و که‌ریم مسته‌فا شاره‌زا. چاپی یه‌که‌م، سنه: کوردستان.
- محهمه‌د، مه‌سه‌عوود (١٩٧٣). حاجی قادری کۆیی. به‌رگی ١. به‌غدا: کۆری زانیاری کورد.
- مه‌لاکه‌ریم، محهمه‌د (١٩٨٩). هه‌نگاوێکی تر به‌ رێگادا به‌رمو ساغکردنه‌وه‌ی دیوانی حاجی قادری کۆیی. به‌غدا: ومزاره‌تی رۆشن‌بیری.
- مه‌لاکه‌ریم، محهمه‌د (١٣٩٩). حاجی قادری کۆیی شاعیری قۆناغیکی نوێیه‌ له‌ ژبانی نه‌ته‌وه‌ی کورد. چاپی یه‌که‌م. سنه: کوردستان.

(ب) عه‌ره‌بی

- أوزون، محمد (د.ت.). بداية الأدب الكردي. ترجمة دلاور زنگی. [نسخة إلكترونية دون مشخصات النشر].
- الصویرکی الكردي، محمدعلی (٢٠٠٨). الموسوعة الكبرى لمشاهير الكرد عبر التاريخ. المجلد ٢. الطبعة الأولى، بیروت: الدار العربیة للموسوعات.

Yaqoobi, Abdulkhaliq (2019). "The Progressive Process of Kurdish Nationalist Discourse in Haji Qadir Koyi's Poetry". Critical Literary Studies, Vol. 11, No. 1, Autumn and Winter, Pp175-183.

تجلي تاريخ أمراء الكرد في شعر حاجي قادر الكويي

الملخص:

اهتمَّ حاجي قادر الكويي (1817-1897) كشاعر شعبيّ مثقّف في الأدب الكردي بالتاريخ و الثقافة و التكنولوجيا. فبأنّه قد عُنيَ في الفترة الثانية من عمره الشعري بالعلماء و الأمراء و العشراء الكرد و ضبطَ أهمّ ميزاتهم و خدماتهم. يسعَى هذا البحث في ضوء المنهج التوصيفي - التحليلي إلى العناية بأبعاد شعر حاجي التاريخية ذات العلاقة بأسرة الأمراء و الحكام و الفحص عن ميزاتهم و خصائصهم الحكومية و الاجتماعية في غضون أشعاره و يحاول الغور في مصادر حاجي قادر و ينابيع بنات أفكاره. كان حاجي ذا علاقة وثيقة بالصحف و أخبار التكنولوجيا الواصلة من أوروبا و في خلال ذلك يُشير إلى أنجازات الأمراء الكرد و دورهم في العصور المختلفة و اهتماماتهم بأمر الشعر و الأدب.

الكلمات الرئيسية: حاجي قادر الكويي، التاريخ، الأمراء الكرد، التحليل المقارن.

The manifestation of the history of the Kurdish princes in the poetry of Haji

Qadir al-Koyi

Abstract:

Haji Kadir al-Koyi (1817-1897), as a popular poet who was educated in Kurdish literature, was interested in history, culture and technology. In the second period of his poetic life, he was concerned with the Kurdish scholars, princes, and associates, and identified their most important features and services. This research seeks, in the light of the descriptive-analytical approach, to pay attention to the historical dimensions of Haji's poetry related to the family of princes and rulers, and to examine their governmental and social features and characteristics within his poems, and tries to delve into the sources of Haji Qadir and the springs of his ideas. Haji was closely related to newspapers and technology news arriving from Europe, and in the meantime he referred to the achievements of the Kurdish princes and their role in different eras, and their interests in poetry and literature.

Keywords: *Haji Qadir Al-Koyi, history, Kurdish princes, comparative analysis.*